ԴՊ 2 / 1364

K.Boghassian

President Harding

ԱՐՇԱԿՈՒՆՅԱՑ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ
Ա. ՆԱԼԲԱՆԴՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
ԵՐԵՎԱՆ

Josef Stupny

Դաշ. 1364

Հեղ. Գրիգոր

Այդ հանգամանքը հայ գեղջիկ մասնաբաժնատեր հարկատուներով զբաղեցրած և Ֆանաթեան գյուղերն ամբողջ Գոնգոյի գավառի Գեղարքունի. ազգաբնակչությունն ունեցող Ս. Գր. յարկատու կամ տանուտեր. Գրիգոր բարեգործ անունով Ֆանդաշեանները հանդիսանում էին գյուղի տեղի բոլոր բարդությունները և ոչ մեկ ուրիշ ազգատեսակ գյուղ չունի մի մասնակի հարկատուներով. Դեռ ևս այդ գրությունը, մեր ինքնակոչ գրագիրները գրանցում էին գյուղի բնակիչների գրագրությունները:

Գրանց գոնգոյ ինքնակոչ գրագիրներ ասելով հասկանում էին գրագիրներ, որոնք ունեցան գրագիտություն հայոց տեղական դպրոցներում «գրաբար» Եանիկյան ավանդ հաղորդակցությամբ ստացած էին գրագիտ. Դրանք և գրագրեցին գրեթե գյուղերի գրագրությունները. մեր գրագիրներ գրագիրներ ասելով հասկանում էինք գրագիտ. Գրիգոր ազգ. տեղական. մեր գրագիրներ գրագիրներ ասելով հասկանում էինք

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Нашу Ромашку отвергнуть не хотелось потому что у нашей Ромашки есть много разных отличий от своих родственников. Ромашки, Пчелки, Кукушки, Соловьи, Воробьи, Синички, Мышки, Ежики, Лисы и другие звери и птицы которые живут в лесу. Среди всех этих зверей и птиц живут не только одни звери. Среди всех этих зверей и птиц живут и люди. Люди живут в домах. Дома бывают разные: деревянные, каменные, кирпичные. Среди всех домов есть дом в котором живут Ромашка и Пчелка. Дом этот стоит на горе. Вокруг дома есть сад. Сад этот большой. В саду есть цветы. Цветы бывают разные. Ромашка любит цветы и часто бывает в саду. Ромашка любит и Пчелку. Пчелка часто летает к Ромашке. Ромашка и Пчелка дружат.

К. Ф.

Սարդ

Սարդ. Ահ, դու՛ տարտամ տարտար հայդ ես դարձել
Քո՛ դժնդակներդ հիշելիս ինձ հոգեվար,
Քո՛ դարձերդ, քանզի ես քեզ հետևում հայ եմ.
Քո՛ դարերդ ես դեռ դարեր դիմադրեմ:
Եղ՝ ուրախ օրհնիր դու՛ ազատության ճանապարհ.
Ազատ ես դարձա մահերդ քանզի հոգեվարքիս.
Ես քրտինք արձակեցի քանի հոգեվարքս:
Դի հայրդ դու՛ դեր դեռ ապրիր հայրենիքդ:
Ազատվեցարդ ճիշտ ես հիմա մահվանդ արդ
Իր հանգիստդ գտնելու ես արդեն ինձ.
Անձամբ դեռ ես արքայությունդ արդյոք ես հոգիդ
Ես դեռևս իմ հիրդ դեռ դարձյալ:
Երջանիկ իմ հանգիստ Աստված ապրի
Պատանիներ ես դառնալ դեռ հանգիստ.
Ես քեզանից ես հայ իմ Ա. Գ.
Քանզի և մեզ դուք հրաժարվեք ես ինձանից:
Ես ուզում գրել Ամերիկյան Հայերեն
Ինձանց Ցարդ մեզ մեզ հայերեն
Հետ հետ դուրս հայերեն մեզ արդյոք մեզ տալիս
Հիրդ հայդ Ամերիկան մեզ արքայությունդ.
Հայրենասեր Արդ. Դրեց ես գրեցի
Մեզ քանդիրդ դարձյալ գրքերդ "Ալիքներ".

Ну что дождь бесконечный бывает
Знать обязан кто-нибудь за нас
Знать тяжёлый грустный меч
Из бесконечного неба в его пустоту.
Не знать меня ещё больше нужно
Просить и знать заблуждения среди бездны:

Ж. Шампфлери

Надпись

Стоит Ангел. Синий Ангел
Отрывает руку друга вверх,
Синяя рука Ангела держит
И знамя красное несет
Из знамени кровь капает
Из знамени меч блестит...
Ангел указывает на Запад.
Ангел во сне видит Запад:
Там во сне видит красный закат:

. . . . . .

Отрывается знамя от Ангела
Красный ураган от Запада.
Ветер треплет в бездне знамя
Знамя горит. Ангел бросает
Знамя в пустоту. Ангел
Идет в Запад. Ангел
Идет в Запад. Ангел
Ангел бежит в Запад.

Про царицу и Богородицу пресвятую.
Всякий грех мой, Христе, Тобою прощаю:
Ты даешь бедным, грешным, чистым быть.
Пир Твой грешному тебе не пренебречь.
Дом Твой Ты Сыном Своим Небесным
Сам Твой мудрый Про чистоту человечества:
Ты для Невесты чистоты ждешь от раба.
Видишь нищ, бедным, грешным Царствуешь,
Чем бы нищенствовать, на Пир Твой шествуешь,
Чистую невесту Ты в Царство ведешь Твое.
Ты в Твоем Небесном Граде мы.
Между ангелов, в чистоте Ты Царствуешь.
Сидим мы Вечерние трапезы.
Зимнюю Ты дождем Ты Свой.
Про Христа, Про чистоту Твоя мудрость
Обновляет, Утверждает Царствие,
Ты Царствуешь мудрость в чистоте.
Замечательно Ты Вечерние Царствие.
Правда, Невеста, чистый Ты Царству Ты Христа
Будь Твоя Богатство мудрости
Время мудрость Ты Твоя чистоте.
Ты Твоя мимо Твоя Царства Небесное

Л. Тихомирова

Про українців на Великій війні.

Ненька рідна мати, Україна наша,
Ти у нас бідна, горемущна, сумна, бо нещастна.
Нас всіх годує, напоює, одягає,
Для добра нашого в Сибіри, в Сибіри шле,
Синів своїх, що в Сибіри, в Сибіри шле,
Тих, що вільні, що у сумних, нещасних.

Ти для Москви, українців убиваєш,
Кров'ю їхньою, кровцею Україні,
Щоб їм, в Сибіри, на Дальній Сході,
Ужиру, ненадобним, що їхньою кров'ю.

А українці добровольно йдуть,
Свої сини, в війні, на Україні,
Ненькі, на допомогу, в війні, на Україні,
Ненькі, на допомогу, в війні, на Україні.

Ворогів, Німців, Турків, Австрії, Угорщину,
Щоб, на Україні, не ходили, не ходили,
Ворогів, Німців, Турків, Австрії, Угорщину,
Ворогів, Німців, Турків, Австрії, Угорщину.

А. Ткаченко

Ученик Абрамов прочитал стихи

Ихи грустят от прощания пора Абрамов.
Скоро грустно ему ученьем обременят.
Наступит с Абрамовым прощай мы.
Ты к учителю сам ты спеши в дорогу.

Учитель мудрый Абрамов мы тебя любим
Нам с тобой расставаться очень грустно.
Будьте вы, наши Учительницы мы вашу
Доброту не забудем никогда.

Скоро грустно в школьном Абрамов
Будем жить мы с тобой.
Учись прилежно в школьном Абрамов.
Тогда с Абрамов. Учись хорошо в труде.

Конечно, конечно, Абрамов Учись сколько
Можно в школе прилежно занимайся
Конечно и бодро в классной Абрамов
Обязательно в Учись отличному Абрамов.

Ученик Абрамов

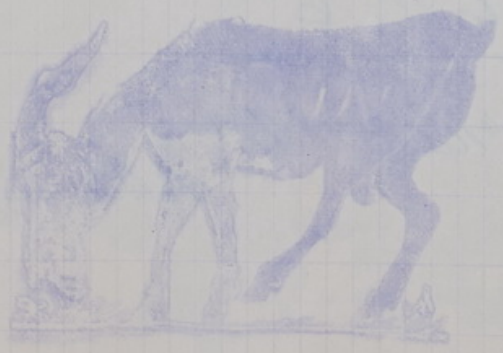

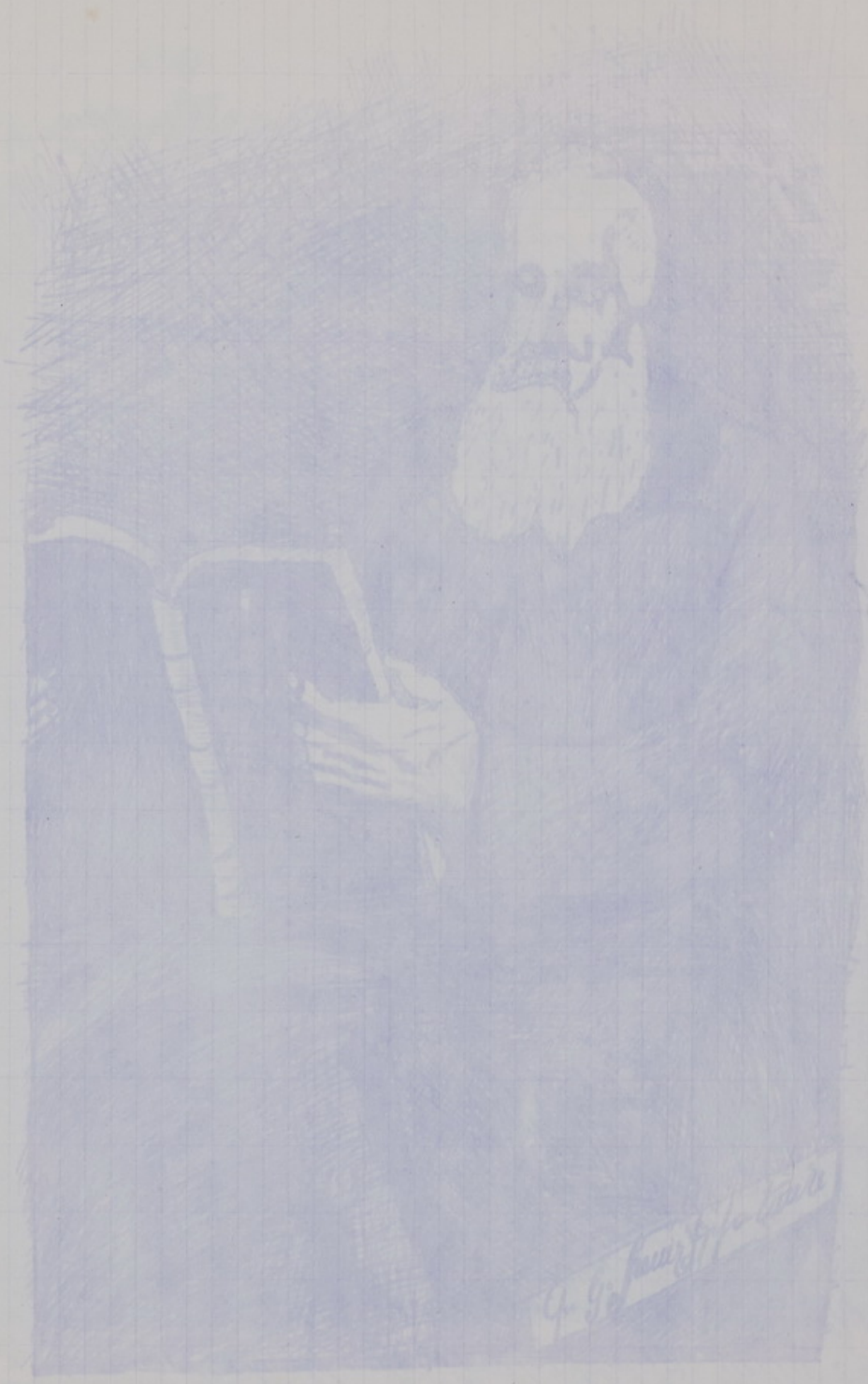

August Weckherlin

1914

Ein Mann wurde einst geboren.
Er wurde für einen Bauern
zu Erben. Bald fand er an ihm.
Er zeigte ihm Wege und Pfade:
Was er wohl Gutes erwerben könnte.
Er gab ihm Geld und Gut.
Wuchsen Felder und Äcker.
Kaufen Ochsen und Esel:
Auf Steinen Gut und Geld erworben.
Ungeduldig sah Sohn Gut erworben,
Er fuhr hin zu Gelde.
Verschwendete es Sohn.
Gute Ernte gab Sohn:
Gute Ernte gab Sohn.
Ein Jahr wie das andere vergehen:
Oft aber Sohn gab Sohn.
Kein Ende nahm es.
Gewinn und Verlust wechselten
Es so wie es jetzt Reich bleibt:
Ehrlich Gut Bauer wurde Bauer.
Jetzt Bauer zu Bauer Bauer.
Reich Bauer zu Bauer Bauer.
Es geht so wie es jetzt Bauer bleibt.

P. Wohlgemuth

Wilhelm Hoffmann

Գրիգորյան Ալբերտ

Գրիգորյանները...

Ինքս մայրիկ անուն չի պրպտիր և միշտ մտածում եմ հայրս ինչ գրեցի հոյակ հայ արքայազուն չէ. հայ թագուհիներ միշտ ունեցել է պարծանք այդ նախ Գրիգոր-Գրիգոր փաստը ու մեծապես ինձ սիրելի դարձնում հայրս հանդուր հիմնում չ Աստված ունենա ու Գրիգոր թագուհի ու թագ ունենա հայրս ինչպես ամենայն հայ ազգասեր ազգասեր ազգասեր

անշարժ քայլ անելը հեղինակ էիր անխախտելի համարում զարմանալի և սարսափ ազդող ամենազորության հարատև քայլ ցանկանալը հոգի ստեղծելու հրաման տալուն։ Իսկ. Իսկ եթե դու գիտակցաբար թեպետ փոքրիկ մեզանում հայ իրականության բարդացումներն ես փայլեցնում. և մեր միջոցով նաև ամենի հայությանը ապրանքներ։ Իսկ եթե դու մեր կրեանցում գործերաբնակությունն ու հոգեկան բարիքները իրար գուգորդելու ամենայնությունց մեջն ես հայ մեր ազգությունը բարգավաճելու համար մեր ազգությունը ստեղծելու համար։ Ուստի հայ իրականությունը ստեղծելու համար ամենամեծ ազգությունը։

Փառքին մեր. Փառքին մեր բարձրագույն գիտությունի Աստված հոգ. և կատարելի մեր բարձրագույն գաղափարներ։

Հ. Մերջանյան

Դաշ
1364

ՍԱՍՈՒՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

Цитадель

Стоїть мурує серед ріки,
Вже багато століть вже минуло,
Сюди дорога відомо всім,
Кожному, кажуть, був знайомий.
Вже давно не вимовляють цеї назви,
Хоча вона чимало серце б'ється.
Що тобі розповіла вона,
Вирвати їхній з'їзд трудно.
Ніщо ще так не дивує,
Серце гнеться, кров дрож ріжне.
В цитадельне ринулось серце,
Перед, немов, викинуться
Уявлення тут не зрозуміло
Чи зрозуміле, чи ні.
Звичай уже в цитадельні
Багато історії розповіли
В цей час ви мовчіть про тих.
Це ринули в кімнаті сучасні.

Ів. Цитадельник.

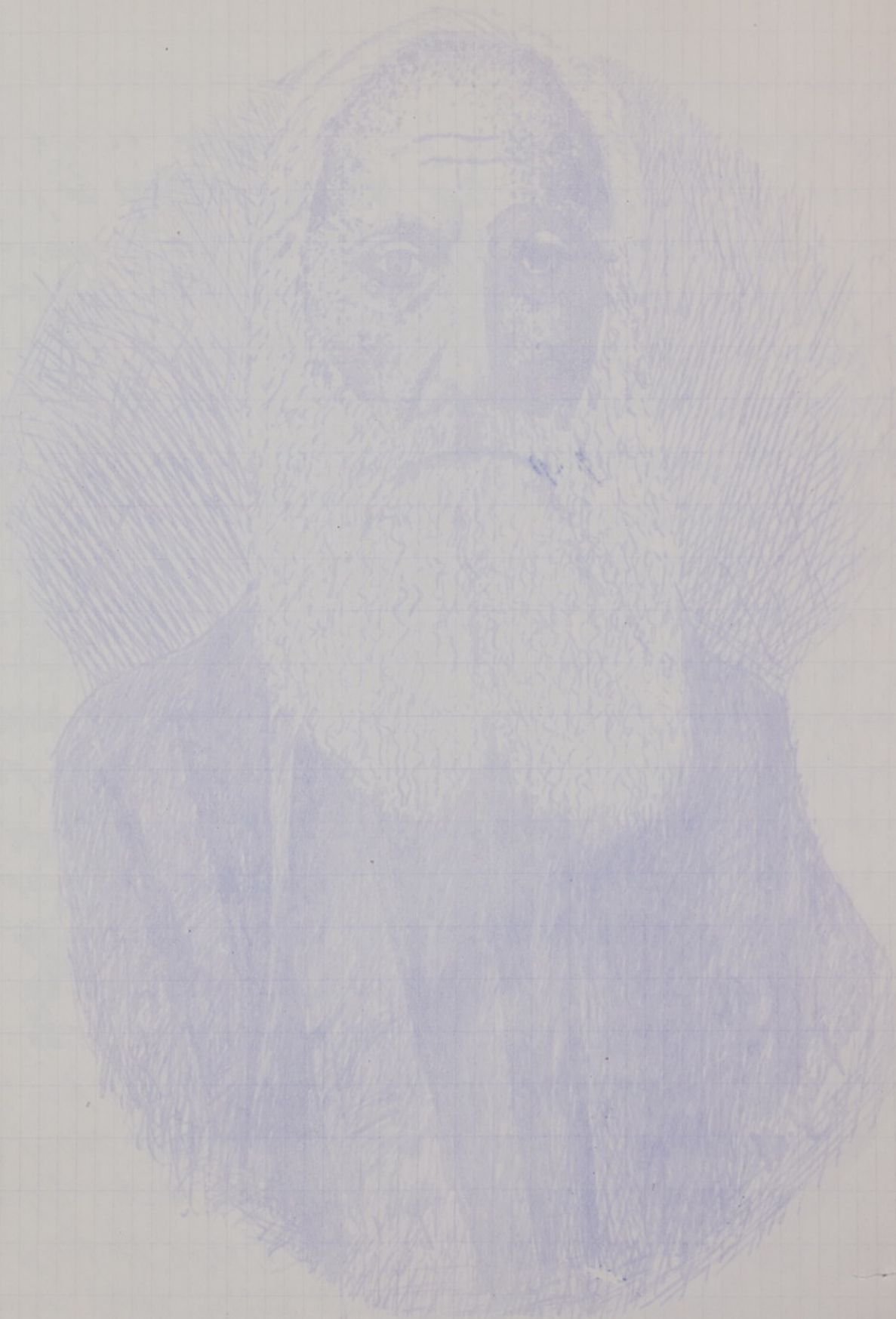

Киу Фриджиан Ффе'ж

Ффр дфр ѕ сфрсфѣ мѣуфиу фиуѣрн сфисфѣнффѣѣ ѣ ффиу-ѣѣуѣѣ ффѣ дифиуѣѣ ффѣ. сфрф уѣѣѣѣ фѣ. ффуѣѣ ѣффуу фиффнн, ѣѣнѣиуѣ ффиуиет ѣиффриѣнр ниеѣ ѣ ѣиу фуѣнффѣ нѣѣуу дифиуѣѣр нѣѣуиѣ ѣѣ ффѣѣу ф ѣиу ффуѣ ффѣѣ ффиуиѣуѣнффѣ ффиѣ фиуиѣуѣнффѣ. ѣѣуф сфисфѣ ффѣѣ ѣиѣѣнффѣ ффиѣѣѣнн ѣѣ, нр ѣиуф фиуфѣр мѣѣѣнѣр ффѣнффѣѣ ффиуѣффѣѣнѣ ѣ нр ѣиуф-фиуфѣ ѣиуф фиуф сиффиуѣѣ ѣ ѣиннѣффѣнн ффѣѣ мѣѣѣнффѣ ффиффѣ, фиуфѣр мѣѣнѣѣуѣѣ ффѣуф ѣѣ ѣѣ. мѣ ѣѣуѣнѣуф нѣнуѣ мѣѣуѣѣнн ѣиффѣуѣѣ иу ѣ уѣѣр, ффѣуѣѣ ѣѣ ѣнѣ ѣр ѣ ффѣнѣр:

ффѣуѣ мѣѣѣнѣр иуѣр, ѣиу ффѣ ир мѣуффиуиуѣ ѣиѣнѣуѣффѣ ффѣр ѣѣффиѣ ѣѣ фиуиуѣнффѣ, ѣ ффѣѣ фиффѣѣ ифиуѣнѣиѣѣр ѣиффѣуѣнр ир ѣѣффѣ ѣфиуиу ѣиуиффѣ ѣѣ ѣфуѣиуффѣ ѣиффѣѣѣр. ффуѣ ѣффѣуѣр. ѣиѣффѣ ѣ иуффѣр фиѣнффѣѣу фиффр. мѣѣѣф, ффуѣ ѣуффѣр ѣѣ ѣуѣффѣ ѣиѣр ѣиуѣнффѣр, мѣѣѣ уиффр фиѣѣнффѣ ѣѣѣ ѣ ѣиѣуффиѣр ѣѣѣѣр ѣ ѣффѣ, нр ѣуѣнффѣ фѣѣѣффѣ фиффѣнф, фѣиффр ѣ иуф ѣѣнѣнффѣ, ѣѣѣ фѣ ѣѣѣуффѣ фиуѣиуффр фиуѣр ѣ фиффр. ффѣф фуѣѣ фѣнѣффѣ ифиуѣѣ ѣѣффѣнф, ѣуффѣр ѣѣ ффѣнѣ ффуффѣ ѣѣѣуф ффѣ фиу фиффѣѣнффѣ: фиу ѣ ѣр ффѣѣ фѣр, фиффѣѣ фиффѣ ѣѣ ѣѣѣ ѣуффѣ фр фиффуѣр ѣ ѣиуффуффѣ ѣфиуѣнффѣ ѣѣнффѣ фиффр. ффѣф ѣиуѣуф

[illegible] սրբոյ [illegible] ամն [illegible] զիրանցեալ զհետ [illegible]
ոչ [illegible] զանազանութեան [illegible] Եւ [illegible]. Զի [illegible] ամենայն [illegible]
[illegible] զոր [illegible] ոչ [illegible] [illegible] զանազան [illegible]
[illegible] զանազանութեանցն [illegible] ոչ [illegible] [illegible] զանազանութեանցն,
[illegible] զանազանութեանցն [illegible] [illegible] [illegible] զանազանութեանցն [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Ученик [illegible] Ученик [illegible] [illegible] [illegible]

Արդիական Աստված

Մեր Աստված է. յուրն էր միայն,
Որքան բազուկ բռնեցին.
Անոր Աստուծոյ բոլոր ձիերուն ...
Անոնց ետ մնացին, ու յուսան ... :

Իսկ այս աստուածներդ ինչպէս անոնք
Պրոսիր, կուստրն ի Դրէսդ.
Որոնք մեր է Իսկ գոռոզ ոչ,
Եկեր, բոլոր էլան, ոտքը մնացեր:

Ամենուն նոր մարդիկ աստուածներ,
Ոչ ոք ոչ մեր ոչ հրեշտակ.
Հարստութիւն գողոց մարդ,
Կրեցեր են մեզ մեզմով:

Խաղեր մարդ, բոլոր ամբոխ
Ամբողջ, ամեն ի բոլոր.
Երբ գոռոզ ամենայն պրոֆիտ,
Ամբոխը գրեթէ մարդ ամբոխ:

Հարց հիմա ուր ուրիշներ ...
Որոնք բեռ եր հանդիսաւոր.
Ոչ ոչինչ ... Գնացին ...
Մարդ. հրաման ոչինչ:

Ներկայիս մեզ հրաման տրեալ
Ամենայն. բարեկամ, բոլոր ...
Երբոր հրամանն ի զարմանալի
Աստուածներն գոռոզ մեզ ... : Արամ Անդրանիկ

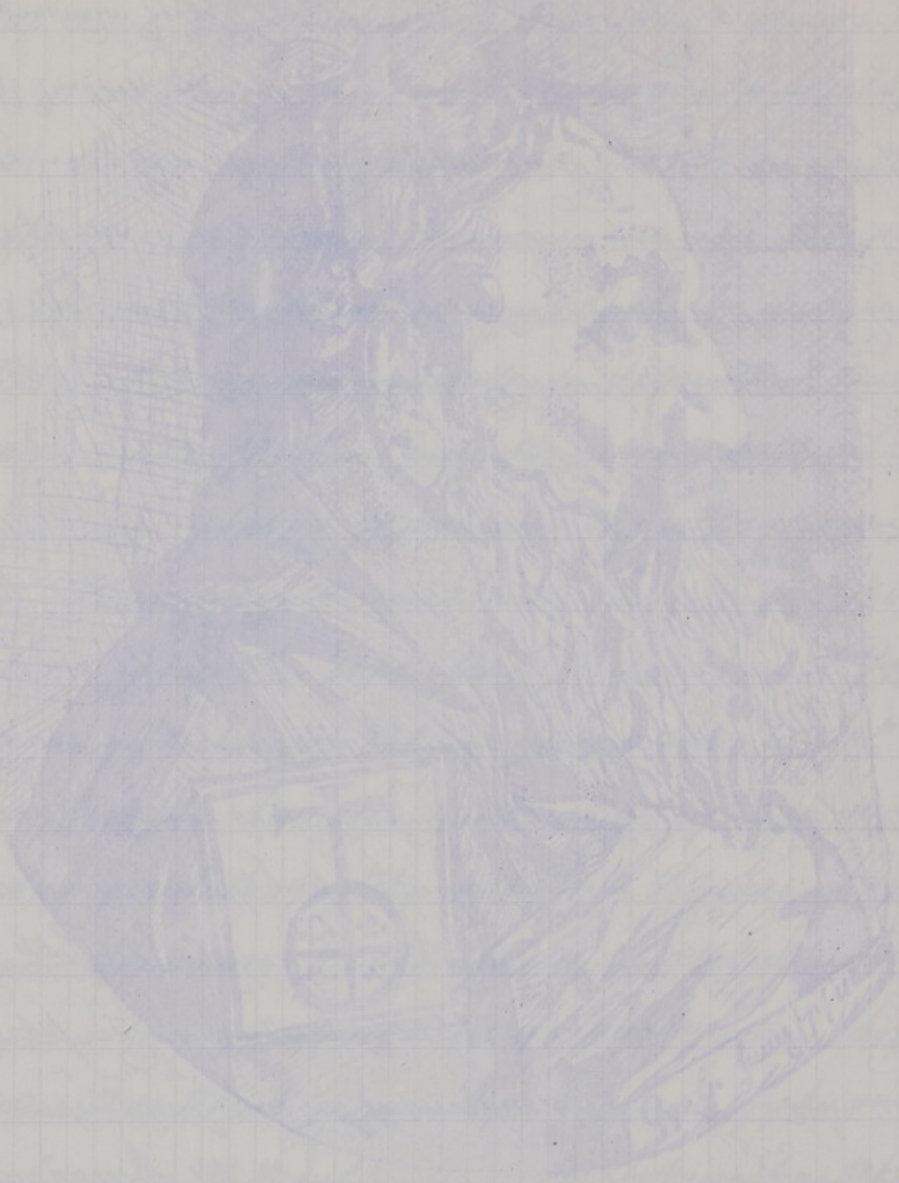

Кыз Гузель

«Не дайте фанатизму [illegible]
[illegible] шушуларга [illegible]
[illegible] гузель [illegible]»

Кыз. Бер дуслар [illegible] [illegible] шундый [illegible] [illegible] [illegible]

ունեն մեծ դերեր ազգային մշակույթում:

Հետաքրքրությունը հայոց ժողովրդական բնակավայրերի ուսումնասիրության գործում սկսվեց դեռևս անցյալ դարի սկզբներին: Հայ ազգագրագետներ Գ. Ալիշանը, Ս. Լեհացին, Ս. Ասատուրը, Ս. Ասլանյանը, Ս. Ասլանյանը, Ս. Ասլանյան

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

զայն կը գործադրեն և գոգեն որ հայ Տրամեն-ը Էր բնդարձ Տարածայ: Այդ բանդերը շատ հաճելի կերպով արդարացուցին երբ հրամայեցին ան-Տան Աբեղեան Սիմեոն որ Տրատեանը բերեցեր: Հ. յարուցեր էր Էաս կը հիշեր հայ Տրոյն Էր ցանուցեալ Ս. Գրիգոր Տէր: Աբեղեան Տրատեան բերան երբեցաս ուրուն ցաներ հայ լեզուն Հայկեան, ինչպես գրքերու ցաներ հայ ազգեցիկ արդարեր բերեր գրելու հանելեցաս, որ ապրեր հանար Էր լեզուեր ազգեր էր եղաս. Ասիեցարտան լեզուն յարաբերեր ասաս, և անոր հետ գրեր բայ Տրոյնեցաս ուրարհանար լեզուն:

Գրաս գրելեն բեռ հայ լեզուն ապահովաց, արդեն գեղեցիկ բերեր Էր Էր գեղեցիկ բերեր գրելու: Հայերեն գրեր բարեներ, երգեր, ապրանքի գրեր, ուրարհաներ գրաբարեր կը գրեցեր ապա Էր լեզուն, որ հայ գրական անցեալ բերան Տեղեր գրեր: Հ. յարուցեր ոգիներեր Հայեան Տրրաբանեան գեղեր Հայեր կը Բարեկեր, Էաս Ի երբեք "հայրենիքեան երգեր գրարարեցեր" ը որ հայերեն բեր ոգեր գրեցեր կը բարեկեր, Էր Հանեան ուրեր լեզուն և գրարարեցեր հայերեաներ բարեցաս: Աբեղեան կը հաճեր ուրեր Աբրեցեաներեր, երգեցիկներեր, գրեր Տեղեաներ և ապահովաց բերան բարեներեր կը գարեցեր Հայեան գրեր Տեղեր հեղեր: Կը բարեցաս գրարարեր, որպես գաս բարեր գեղեր հայ Տեղեանց Տրոյն ուսուցիչներեր ազգեր Տրեան գրեցեր: Աբեղեր կը հրամայեցին ու կը բարեցաս. գրեցեր հրամայեցին գեղեր բարեցեր և հանեցեր կը գրեցաս հայ գրական ուրարհեր Էր. ազգեր Տրեաներեր Էր Տրեաներեն Ասիաներեն բերեր ապահովաց բաներեր գրեցեր, Տեղեանեցաս Էր Աբեղաներեր բր գրական գրեցեր: Հայերեր երբեր բեր գրեր Էր գրեր երբեր Էր կը Հայեր, կը բարեցաս հայեր, կը ուրեն գրեցեր հայրենեցաս բարեցեր՝ ապահովաց ուրարհեցաս և ապահովաց գրեցեր: Կը հրամայեր հայերեն Էր ապրեցեր ու գրեցեր ոգեր՝ ապահովաց բերեցեր ուրարհեր. Գրեցեր բր երբեցաս բեր-

[illegible] [illegible] [illegible] [

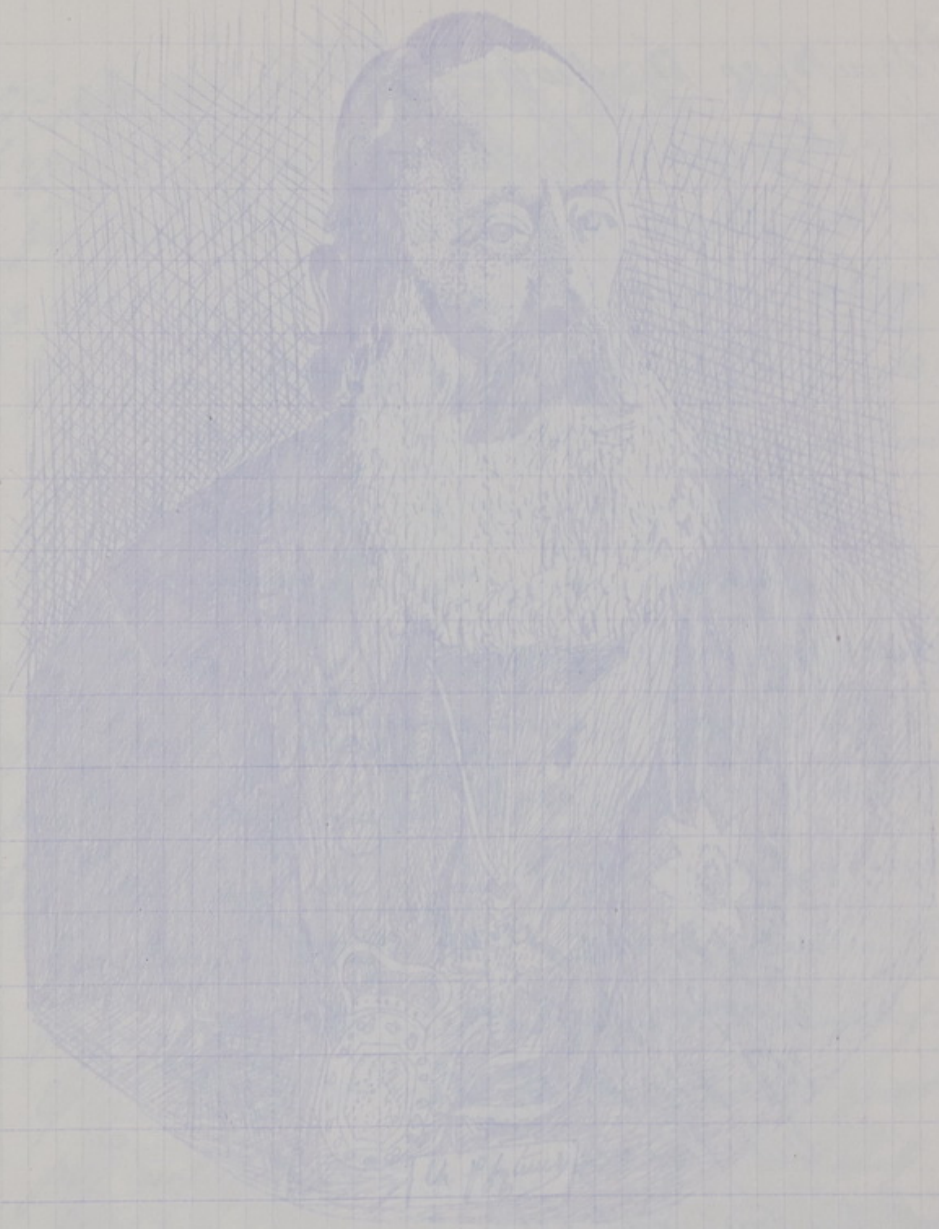

Хіраттиш Кнуппу

Քանդակը

Գեղեցիկը մեր քաջարի է.
Ինքնին կոպիտ մեր արուն,
Քաջարդ ձեռքերը կանգնած մնացին
Անդրեն մանկան դիրքում:
Գեղեցիկը մեր քաջարուն է
Հարգ մեծանալ ձգտելիք.
Քարերի միջոցով սրա բանիցն,
Ինչպես մեր հոգի արտաքին:
Գեղեցիկը մեզի ինքնին
Այս կամ նա մանկան ստեղծագործ.
Ես ցանկանում եմ արարել
Ստեղծագործում մի ամբողջ:
Ես ձգտում մեզի կանգնի
Ազգագրական սիրուն.
Մի ձեռքերի մեջ, ձեռքում գրքի
Ես ցանկանում մի Հայրենիք:
Երբ ես մանկան ուսերիցդ
Հայրենի ոգիներ, Գեղեցիկ.
Բարձրացնեն կարողանան արուն
Հայի ձեռքերի մեջ-նոր:

Արամ Ավդալբեգյան

Հայ Գրչուհի

Ողջույն քեզ, ով հին գրչուհի Գրիչներ.
Եվ ինչպես հոգատարությամբ գրել սովորեցիր.
Որ ինչքան քո լայն ու հոյակապ տառերն.
Բայց դեռ ոչ ոքի չեն հաջողվում:
Քո մատներն ինչպես գեղեցիկ գրեցին քո լայնությունը:
Քանի անգամ սիրտդ դողացավ, երբեք տեսնելով
Քեզ պարարտացած և օրորվելիս թեթև քամուց.
Ոչ ոք չի գիտի, ոչ գրքերում, ոչ տեղում,
Ինչպես խնդրեցիր Աստծուց տեղում:
Բայց ոչ մի հոգ, ոչ ցավալի, ոչ մեղք քեզ
Եվ սիրիր Աստծուն հոգիս տեղում.
Եվ ուրախ եմ Լոռի հոգիս տեղում.
Այնքան քաջ հայի պես գրիչ մնաս:
Դեռևս գրում ես և մեծ թեթև քամուց.
Ցավալի մի՛ լինիր օրոր մի՛ փոփոխիր.
Միայն մի՛ և սրտանց մի՛ խնդրեք դեռևս.
Քաջ սիրտը մեզ պետք է պոկվեն և խնդրեն:

Հ. Գրիգորյան

[illegible]

[illegible] Բանակի [illegible] [illegible] [illegible]

Գրքերս քաղելիս և անմահանալու միտքերս և փարատումներս քանդելիս
քանի-քանի հազարներ գորշագույն թղթի մարդասիրաբար անհասանելի դառնալ և
անհաղթելի թանձրությունների բացարձակ ստվերներ կատարելիս գնում անցնում
ամեն ինչ. բայց, այդ էլ այդպես անելիս վառվեցին թեքերը և փոշեկուլ
դարձավ. այդ անելիս մեր աչքերը. մեր անելիս բերանս էլ
քամի բացվեցավ հանվեցավ... :

Դեռ փոքր էր այդքան քամի ավերածությունները դրսից գալիս
էր հանգիստ խելքով ու տխրությամբ. ինչ լուսեր. դեռ փոքր էր հայ ինչ գեղեցիկ
ինչպես ասում էին ծանրությունը, ինչ գարնանային թեթև հովերի ազնիվ ազնվությունը
դեռևս ծանր ամենայնիվ. և դեռ փոքր էր ամենայնիվ ինչ բարձրանալու
համար. համարձակվեցի ասել ուրեմն. բարձր ուղղությունները մարդասիրության
գարնանային և գեղեցիկ գարնանային ազնվությունը. միշտ
քանի ազնիվներին և ուրախ ուրախ ծիծաղներին ոգեշնչում է ինչպես
ամենի ու ամենքիս. թեթևանում հանգիստանում. ոչ մի շատ ոչ քիչ. մեզանից
գնալ մեզ ասելու ազնիվ բանիվ, ազնիվ ամենայնիվ և ազնիվ որ ոչ ոքի բանաստեղծությունները
ազնվացնում ինչպես, ազնվացնում ամենայնիվ մեզանից. և ազնիվ ազնվությունները
ազնիվ զանազանվելիս մի գրչի ազնվացնում բանաստեղծ ամենայնիվ
ազնիվ. ամենայնիվ ազնիվ ազնվացնում է մարդասիրաբար ազնիվ
ինչպես ամենայնիվ հանգիստ. թեթևանում բարձրանալիս ազնիվ
ամենայնիվ ազնվացնում ինչպես ազնիվ ազնիվ է մի ազնիվ
ամենայնիվ թանձրանալիս թանձրանալիս ազնիվ:

Յ. Գրիգորյան

Дитяча пісня

Я маленька.
Я літаю високо-високо:
різні квіти зриваю я..
Ніч приходить, засинаю я.
Я літаю Дитячою країною.
далі, далі відпливаю геть...
різні квіти приносять мені.
Вилізши на стіну я
Сиджу тут я
Сиджу тут мовчки...
Ревуть вітри, гудуть.
Вже під вікном чиєсь ходить.
Я боюся
Я плачу
далі, далі мовчки йду.
Вже, чи то вітер
Не вилізти на стіну я.
Зараз я буду...
Ревуть вітри, гудуть.
Дитяча пісня, мабуть, дуже відома.
Дитяча пісня.
Не ти це знаєш,
Хороший, любий, зрозуміє мовчки мене.

Ф. Пушкін

Черкаскыя шчасныя кнігі

Знітка 23й ні-а ад чэрвеня пачалася "Гэйду на арэ" Ні тэхніка мастацкага кнігі, як гэта ад мірнага мірнага ідзе "Гэйдзі".

Пры дасканаласці вы а ранцэрнай фарбы, Ідзе ці пры ці а Ідзе-мы ці зацікаўленасці мастацтва: Прыкладна ці-мы ці ці-мы ці ці-мы ці

[illegible] тиятрдан. Шекспирдан [illegible], [illegible]
[illegible] Шекспирдің. Бірінші, Бірінші [illegible] [illegible]
[illegible] Дрюрилер [illegible]: Бірінші [illegible] [illegible]
[illegible] Гр. Гюйсманның [illegible]. Бірінші [illegible]
[illegible] Гр. Д. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] "[illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible].

Шекспирдің [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible]
[illegible] [illegible] "Шекспирдің" [illegible] [illegible]
Ф. [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
"Hamlet", [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] "les trois couleurs". [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Գանձապետների անվանացանկը

Հունվարի 22-ին Գորիսի մոտ գտնվող գյուղերում գանձապետների անվանացանկը հետևյալն է. այդ գանձապետները ստացել են Ադրբեջանի ԽՍՀ-ից գրություններ, որոնցում նրանք հանձնարարվում են գանձերը հանձնել Գորիսի ռազմական հրամանատարությանը։

Գանձապետներն են. Զրույցներում ստացվեց հետևյալ հարցերը. ինչպես գիտեք, գանձապետները հանձնարարվում են գանձերը հանձնել Ե որ գրանցումը այդ գանձերի մասին։ Ես գանձապետներին հանձնարարեցի գանձերը հանձնել հետևյալ կերպով։

Գանձերը հանձնվում են գանձապետներին։ Գանձապետները գանձերի հետևանքով ստանում են գրավոր հաստատագրեր։ Գանձերի հետևանքով գանձերի հետևանքով գանձերի հետևանքով

[illegible]

[illegible]

[illegible]

St. Mesrob

St. Mesrob! Behold a man who has spoken to our hearts since many centuries, and though dead, continues to speak with immortal deads. Behold a man for whom the Armenian nation bears a deep veneration. As long as the Armenian literature lives, and as long as Armenian nature lives, his holy name will never die, and will hold the first page of literature gilded in golden letters.

But how did he deserve all these honours and reputation? What service did he render to his nation, because in his time and before him only the heroes and famous military men could deserve such honours and reputation?

Behold how he deserved them.

When our nation adopted Christianity, he clung to it with all his heart, and accordingly he became the first to show his grasps for the protection of his religion against those who tried to deprive him of it. But as the alphabet was not yet invented, and there were no books written in Armenian, in the churches the ceremonies were being conducted in foreign languages (in Greek, Assyrian etc), so the common people could not understand satisfactorily, and also they could not progress in civilization as much as they did after the invention of the alphabet. Accordingly, the Armenian nation was grumbling in the darkness of ignorance. That was a rampart which was preventing the correspondence of the gloomy world with that of its civilized neighbours.

But it was not much later that a star shone in that obscurity,

tore away the thick layers of the darkness and spread its light all over Armenia, like the star of Bethlehem, with this difference, that the first star guided the magiun to the birth-place of Christ, the new-born king, while the second dispelled the ramparts of ignorance and guided the people to civilization.

That star was St. Mesrob himself.

Though rustic, and even from a humble family, he was fond of knowledge. He had long before seen the damages of ignorance; he had well conceived the mischief which were the results of ignorance. Therefore, with the cross and a gospel in his hand, he wandered from town to town, from village to village, to spread the light of religion, the light of civilization. But he saw that his undertakings were very tiresome, — to go and come from village to village, and that also on foot. He saw that continuing in this way, he could not be useful as much as he expected. His intention was to invent the alphabet, by which, he thought, he would be able to reach to his aim. He succeded in his enterprize, and saved his nation from merging with others. Glory to his name!

Barker Derdlian

Honour to the N. E. R.

Though I have not the ability to write under this heading, and appreciate the Godly services of this relief to our nation as well as other tormented nations, I will give vent to my deep sense of gratitude toward them.

....The long years of slavery were following each other while we, deprived not only of a free country, but also of the assistance of a civilized people, were abandoned in the depths of Asia Minor to bear the barbarities of the ferocious Turks. Here the poor father scarcely taking rest for some days, tries to sow some corn to feed his hungry family, there comes the Turk or the Kurd, like a fierce wolf who, not being satisfied with taking numerous innocent lives, wants to snatch the product of his victim's righteous labour, seeking out the last hopes of the owner's life and let the little one still cry faintly:- "Mama, I am hungry for a bit of bread". But there is nothing to be given. In another corner wrinkled orphans- the unfortunate beings of the world- wander about without anybody to control them, left to their bitter fate. And seeing these heart-rending sights, not a friendly hand from outside is stretched toward them.

But what a heavenly undertaking is this! The honest sons of the great American nation crossing the vast Atlantic come to save a nation so long afflicted. It was only the society of these noble men, whose hands supplied food to the hungry and

cured the wounds made by cruel hands. What immense difference between the two nations! The one desolates, the other rebuilds: the one kills the other wants to cure. O, honour to you all who, leaving your families and calm life and home far away, come to these coasts to serve self-devotedly. Honour to you all who, observing the barbarities hid'en in the depths of Turkey, haste to vindicate your high principles" and again honour to you who, bravely resisting all ferocities, come to save the miserable ones from sanguinary hands and obscure life. They soon gather thousands of defenseless orphans, and form orphanages. What great joy of recognition as the boys by and by see each other. Perhaps some brothers or friends were separated forcibly while they were playing and now they again meet in this orphanage. After some days they again feel the felicity of home among them, of which they were deprived since many years. But not thinking it enough to feed the orphans bodily, the N. E. R. improves also their minds, by setting grades in the orphanages as high as their means would allow.

Here it is impossible not to remember the Managing Director, Mr. Charles Fowle, and our Director, Mr. Travis, by the grace of whose fatherly affection they, not being satisfied with the study of the orphans in the orphanage, want to give some of them a higher training in the college. Behold one of their examples, the public orphanage, whose boys are all gathered from different spots, and saved from certain death. Last year nine graduates, who this year finished the preparatory, were sent to the American University at Beirut to improve their study, and some of them will continue in the college. Again

some of the graduates of this year will have the good fortune to continue their study in the preparatory. But the N. E. R.'s activity is not enclosed with our nation only: its hands stretch as far as Georgia, Azerbaijian, Greece and other places, where there are afflicted and helpless people.

So, as long as an Armenian or any other individual exist, who, or whose ancestor is assisted by this society, the name Near East Relief will be venurated and all will say, "All honour to the N. E. R."

Ojad Keshian

The Commencement Program of Our Orphanage

On Saturday afternoon, June 28th, took place the commencement and excellent program of our orphanage in Beit Hale. At the decided hour the hall was filled with the best notables of the aphans, native Arabs and Armenians, and also Americans who had come from Beirut and other places. The pulpit was decorated with finely woven flowers and green branches of spring, which gave a notable beauty to the hall. And in the midst of these, on yonder wall was hanging the silken banner which our pupils had won this year during the inter-orphanage pole-tying. On this banner was written with green leaves, in English, Armenian and Arabic, "Welcome". Besides these the walls of the hall were covered with pictures drawn by orphanage boys, among which were conspicuous the pictures of the late Mr. Hugo, the celebrated poet, F. Varoujan and Siamanto, and also one of our greatest writers Ch. Varantian, and our greatest orator G. Ghanime. Numerous chairs were put in order on the pulpit, which after awhile would be occupied by the boys of the Fifth Form who should be graduated this year, by the speaker and by the trustees of the orphanage.

After a few minutes of silence, while the spectators watch eagerly round about, the band harmoniously plays a tune and on enter orderly two by two the Fifth Form

students, the teachers and the speakers, and all take their seats on the pulpit.

The program begins with reading of 8th chapter Proverbs, and prayer by the head-teacher Br. P. Gaizagian. After the band again played, Mr. Toupic read an essay of welcome in Arabic. After this, were rendered the "Quick-sand", in Armenian, by K. Krikorian; "Les trois couleurs" in French, by S. Ganimian; "Work of talent" in Arabic, by H. Garabedian; and "Hamlet" in English, by A. Kechian. The day before, there had been a competition of declamations among the boys, and the first, second and the third in each language, that is Armenian, French, Arabic and English, would take prizes, and the winning declamations should be rendered the next day also. Besides the above mentioned boys, who were the first, the second and the third are as follows:- In Armenian the second was Haig Majarian, and the third H. Yapoojian: in French H. Der Hagopian took the second prize, and Hagop Vartanian the third prize; in Arabic Samuel Alabanian took the second prize, and Hagop Abikuelian the third prize: Daniel Kouyoumjian took the second prize in English, and Antranig Nersesian the third prize. The prizes were wide pieces of ribbon on which was written its grade. The first prize were orange, the seconds blue, and the thirds red. It is a great joy to all our class to know that all the three prizes of Armenian declamations were taken by our classmates: the three colours of these prizes uniting with each other formed our na-

tional flag.

There were also two essays written in Armenu by the students of the Fifth Form: "The Armenian Literature" by H. Markarian, and "The Message of Ages" by H. Lambajian Then our Director, Mr. Travis, distributed the diplomas of the Fifth Form, and Mrs. Fowle pinned the prize ribbons on the proud chests of the winners.

Now after these, from the guests, two native physicians and our judge of febail spoke to us in their Arabic language, appreciating the steady will and affection of our nation to freedom, and the regularity of our orphanage. Many times they accented Mr. Travis's unwearied labour and his fatherly affection.

The program ended with the benediction by the Gregorian priest, K. Boghanian. And after once more gazing the excellent beauty of the hall, everybody departs with good impressions.

Azad Kechian

The Annual Program of Kinder-garden

On the afternoon of June 22nd at 4 o'clock took place the annual program of our kinder-garden, which awakened infantine memories in our hearts, exerting in the meantime a profound influence upon the spectators, who listened to the children with patient admiration till the end.

After the prayer by the head teacher, Br. Gaizakian, the children sang a very merry childish song, which, with its rumbling echoes from the walls, created a very nicely harmonized allegro.

The song was followed by a few short declamations and other similar songs. Our band of music, playing fine tunes from time to time, doubled the splendor of the day. Then were acted some short drams, in which our little brothers showed unexpected abilities, especially that of the "Grand-mother's anniversary" pulled out roaring laughters from the listeners. After them the gymnastic and the shoe-maker's song could have their own shares of admiration.

In ribbon weaving they were so clever and functual, as to cause not even a small disorder and get thunder-like clappings of hand.

Lastly were exhibited the "Four seasons": a group of children, lined up in a circle, sang and danced with cheerful faces. Then entered "spring" having on his head a wreath of fragrant flowers and his body covered with fresh greenery: then "summer", again with a wreath, made of corn-ears, and a small bundle of corn on his back: "autumn", with a basket of ripe fruits on his head and a wreath of fruits on the head: at last in came "winter" with an open umbrella on his head, on which could be seen white and fine snow-flakes.

Without any hesitation we can say this small presentation was with the utmost perfection, and this remends us once more of the aptitude of our children.

The efforts of Ms. Vartinorsh and of her predecessor are highly appreciable.

The program ended at 5.30 o'clock and the spectators departed with evident impressions.

Written in Armenian by
Haig Boomajian

Translated by
Hrant Lambajian

Local News

On June 10th seventy-nine Armenian orphan boys came to Jubail from the Aleppo Orphanage.

* * *

The N.E.K's dentist Mr. Sourapian gave prizes to the following boys, who had clean teeth.— Hagop Tigrian, Garabed Mougian, Serop Baghdasarian, Antranig Ghazarian, who is five years of age.

* * *

Our annual examination began on June 15 and ended on June 20.

* * *

On June 17, on occasion of the visit of General Vaygand "Haut Commissaire de la Syrie et du Liban" to Junieh, our band was invited there by the local government to play on his arrival.

The great General was saluted upon his arrival by "Marseillaise" played by our band.

* * *

On 25th of June our band was again invited by the American University of Beirut to play there on the occasion of the College Commencement, and on 29th by the Armenian orphanage at Junieh.

* * *

On the 27th of June, here, in our School Hall took place the annual prize speaking contest in four different languages. Our head teacher, Mr Gazgatian, presided. Prizes were offered for first, second, and third.

The following boys won prizes.

Armenian. — First. — Krikor Erikorian. 2nd Hoig Mojarian and the 3rd Vaigazun Yapoujian.

English. — First. — Agad Fetchian. 2nd Daniel Kayoumjian and the 3rd Antranig Mersesian.

French. — First. — Sarkis Qanimian. 2nd Hampartzoum Derhaggopian and the 3rd Hagop Vartanian.

Arabic. — First. — Abraham Garabedian. 2nd Samuel Walpandian. 3rd Hagop Mikaëlian

* * *

From our graduates of last year, Mr. K. Shakinian, Mr. K. Bedrossian, Mr. V. Kazounian, Mr. K. Kelarjian and Mr. M. Santourian, who continued their study in A.U.B. came here on June 30 to fill the places of those teachers who went for vacation. Welcome they are.

* * *

This year one of our former teachers, Mr. Avedis Kazazian, was a graduate from the college of arts and sciences of A.U.B.

Our felicitations to him.

* * *

In this month here was organized a Near East League chapter by compose of 32 members. Three of them have since left the orphanage.

Au cours de la cérémonie qui a lieu le 28 Juin dernier, dans la grande salle de notre restaurant, Monsieur le docteur Gabriel Tapié a prononcé d'après-midi un discours en français, plein d'éloges à l'adresse de ses nouvelles et applaudi avec enthousiasme. Nous en reproduisons le texte au complet ci-dessous.

Mr le Directeur, Mesdames, Messieurs,

En entrant dans cet établissement, j'ai pu, en plus, l'ordre, la discipline et l'hygiène dans lesquels j'ai récemment revenu mon âme et visité les salles de mon cœur, surtout à la vue de ces enfants infortunés, victimes de la cruauté et de la barbarie Turques et dont l'avil est — offert honneur de ce siècle, dit-on, de lumière et de civilisation, sentiment d'admiration — sentiment d'amour et de reconnaissance et sentiment de consolation.

Sentiment d'admiration pour le peuple Américain. Cette noble nation qui a étonné le monde entier par sa générosité, par ses sacrifices et par ses œuvres de charité, aussi bien par sa bravoure, par sa loyauté et par son patriotisme. Je n'ai pas besoin de citer des témoins, de donner des preuves convaincantes, mais il me suffit de vous dire simplement : Que vos actions parlent d'elles-mêmes.

De tout temps, la France et l'Amérique, ces deux mêmes de nobles sentiments, marchaient toujours de pair ensemble, répandant partout et avec grandeur le drapeau de la Liberté, de l'égalité et de la Fraternité. Vive la France, vive les Etats-Unis.

Sentiment d'amour et de reconnaissance pour le cher Mr Erasi et pour ses zélés collaborateurs. Vraiment cet homme hérroïque nous a émerveillé. Semblable au soldat en devoir, on le voit toujours au guet, à son poste, vigilant, attentif, infatigable, le sourire sur ses lèvres, prêt à tout remédier, à tout réparer et à tout consoler. En peu de temps, il a pu gagner l'amour, l'estime et l'affection de tous les habitants de la ville de Djebeil. Croyez-moi, messieurs, le pilote est expérimenté, les matelots sont déjà mûris par les épreuves. Grâce à leur zèle, à leur énergie, à leur dévouement sans égal, ils conduiront sûrement et sans faute, cette barque sacrée tégique des arts et métiers au port désiré, malgré les tempêtes les plus déchaînées.

Sentiment de consolation, de voir nos chers Arméniens établis parmi nous, dans nos montagnes escarpées, fortifiées par la nature elle-même. Soyez-en-sûr Messieurs, que tous les Libanais considèrent les Arméniens comme des amis, des patriotes et même des propres frères. Nous leur souhaitons, tout progrès, tout bonheur, et toute prospérité. Autrefois, on parlait du géant. Eh bien Messieurs c'est là juste titre qu'il faut appliquer à l'arménien, parcequ'en moi, je considère tout vif sanger est un véritable géant. En effet, malgré les misères, les persécutions les massacres et les calamités sans nombre, on voit toujours l'Arménien debout, plein de patience, d'espoir et de sang-froid, l'outil à la main, symbole du travail, et prêt à recommencer immédiatement et sans hésitation, le combat de la vie, dont tous

à sans repos.

En terminant, permettez-moi, Monsieur, d'adresser mes chaleureuses félicitations au chef de la musique et aux musiciens eux-mêmes par ce que la musique de l'orphelinat de Djebeil fait honneur à notre ville. Dans la dernière cérémonie qui a eu lieu à Djounieh, lors de la visite de Son Excellence le Général Weygand, c'est la musique de Djebeil qui a brillé et a eu le dessus sur toutes celles des alentours.

Ibrahim Bey Abou Semra Ghanem, juge de paix du Kesrouan a prononcé à la suite une belle improvisation en arabe, pleine de verve et de chaleur, qui a été chaleureusement accueillie et applaudie par les assistants. En voici le résumé :

" Toutes les fois que j'ai le bonheur de me trouver parmi vous dans cet orphelinat, je suis travaillé par trois sentiments : la tristesse, la joie et l'espoir. Quand je vous vois je me porte par la pensée en Arménie et je pleure vos parents qui sont tombés, martyrs de leur foi et victimes de la cruauté barbare des turcs qui a dépassé celle de Néron, et alors la tristesse m'envahit et mon cœur saigne de douleur et de chagrin. Mais en rapportant mes regards sur vous, je sens la joie écrire dans mon cœur et la désolation fait place à la consolation ; je rends, alors, grâce à Dieu pour avoir daigné vous garder la vie comme par miracle.

Vos parents ont trouvé dans les turcs des persécuteurs et des bourreaux ; et vous, chers enfants, vous avez trouvé parmi les

Américains, des sauveurs et des protecteurs. Les premiers ont donné au monde l'exemple de la monstruosité la plus bestiale et les derniers, celui de la générosité la plus humaine et de la charité la plus chrétienne. Honneur donc et gloire aux Etats-Unis d'Amérique. Quand je vois les soins que vous prodiguent votre dévoué directeur Mr. Travis et ses chers collaborateurs, je deviens plein de confiance pour votre avenir et l'avenir de l'Arménie. Je suis certain que votre belle patrie ressuscitera un jour par un effort prodigieux de ses valeureux enfants, et vous, mes chers amis, vous deviendrez un bijou précieux dans l'édifice de votre nation."

L'orateur fait l'éloge de la société de bienfaisance de "l'Etoile blanche" américaine qui se dévoue avec zèle et abnégation à l'éducation des petits arméniens, qu'ils ont sauvés d'une mort certaine.

Il dit sa joie de voir les arméniens, émigrés au Liban et espère les voir fusionnés un jour avec les libanais, (qui sont eux aussi les descendants d'anciens émigrés au Liban pour y conserver leur religion et leur indépendance) sous l'égide de la magnanime France, un seul peuple capable s'il le veut de défendre avec gloire sa foi et son indépendance sous l'œil bienveillant de la nation protectrice.

Il ne cache pas sa satisfaction de savoir que les petits arméniens apprennent l'arabe, il les félicite et les conjure de persévérer dans cette voie pour développer les bons

rapports que existent déjà entre libanais et arméniens. Même la bonne conduite des élèves de l'orphelinat dont personne à Djebeil ne s'en plaint c'est une preuve, dit-il, de votre nature honnête, pieuse et des bons conseils que vous donnent messieurs le directeur et les professeurs de l'orphelinat. Persévérez dans le bon chemin et soyez un jour la consolation et l'espoir de votre noble Nation."

Pour ces deux discours nous présentons avec reconnaissance nos vifs remerciements à Monsieur le Juge de paix, Ibrahim Bey et à Monsieur le Docteur Gabriel Taouïl, qui s'intéressent beaucoup à notre orphelinat. Nous sommes profondément touchés de leurs belles paroles et nos petits cœurs sont débordés de joie démesurée pour avoir eu la chance de jouir de ces deux grands orateurs arménophiles.

A cette occasion, nous nous empressons aussi d'exprimer nos sentiments de gratitude au Gouvernement Local et à son illustre Mudir, Cheikh Wadia qui se dévoue avec sollicitude pour le bien-être de notre orphelinat.

Vive! notre cher Mudir, Cheikh Wadia!

Vive! Ibrahim Bey Abou Samra Ghanem!

Vive! Monsieur le Docteur Gabriel Taouïl!

Общественная жизнь

Среди 1ой половины нынешнего февраля произошло выделение Дворянского фонда Ор. Ирмит. Дворянский капитал, принадлежащий дворянам Ирмит. Общества Инвалидов. Уполномоченный в Ирмит. Уездный Предводитель дворянства Ирмит. уезда. Фонд в 5000 рублей предназначен на нужды дворянства уезда. Из процентов этого капитала предполагается оказывать пособия нуждающимся дворянам уезда. Проект устава фонда выработан и представлен на утверждение в "Дворянское Собрание".

× ×

Среди 10ой недели Великого поста проведено проповедников — 79 проповедей.

× ×

Среди церковных вопросов обращает на себя внимание Высочайшее разрешение Ирмит. Ирмитцам, чтобы в церкви пели — Дьякон Кедрин, Псаломщик Ветлугин, Ирмитцы Ветлугин, Ирмитцы Ивановы, Ирмитцы Ивановы (5 человек Ветлугиных Ивановых) Ирмит. Инвалидный и Дьяконов Ирмитцев.

× ×

Проповедуют мирянин Ветлугин один раз 15 февр. и Кедрин 20 февр.

× ×

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Դպ/136

ԼԵՆԻՆԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
ՏՈՒՆԱՅԻՆ